

Cuvântul lui Dumnezeu

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

8760 Cunoașterea planului de mântuire al lui Dumnezeu.....	3
5612 Ființa creată pentru prima dată.... Purtător de lumină.... Apostazia de la Dumnezeu.....	4
8216 Transformarea spiritului primordial în creații.....	6
7942 Originea operei de creație "Pământ".....	7
7699 Cursul de dezvoltare al spiritualului.....	9
5800 Crearea omului.... Căderea omului.....	9
9005 Ce s-ar fi întâmplat dacă Adam nu ar fi eșuat?.....	11
8806 Cunoașterea păcatului originar este necesară pentru a înțelege lucrarea de răscumpărare.... să-L recunoască pe Iisus Hristos ca "Mântuitor".....	13
6860 Fără Iisus Hristos nu există eliberare.....	14
5897 Viața terestră este calea, dar nu și scopul.....	15
5967 Păcatul moștenit.....	15
7127 De ce ni se ia amintirea.....	17
3593 Lumea spirituală și lumea pământească în opoziție.....	18
8465 De ce nu este cunoscută cunoașterea procesului de întoarcere?.....	19
7728 Punerea în aplicare a planului de mântuire.....	20

Cunoașterea planului de mântuire al lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 8760

22. februarie 1964

Vreau ca voi să aveți o mică perspectivă asupra planului Meu etern de mântuire și, de aceea, încerc să vă informez despre el în funcție de gradul vostru de maturitate. Încerc să vă transmit această cunoaștere prin spiritul Meu, astfel încât să puteți trăi în adevărul deplin și să fiți siguri voi înșivă de acest adevăr. Pentru că nu este posibil să vă transmit adevărul pur decât prin intermediul spiritului. Dar, de aceea, ar trebui să știți totul pentru a putea să vă opuneți învățăturilor greșite care vă îngreunează întoarcerea la Mine, care, prin urmare, va fi realizată într-o zi prin planul Meu de Mântuire. Ar trebui să știți de unde veniți și ce v-a făcut să vă întorceți de la Mine.... Ar trebui să știți despre soarta pe care v-ați creat-o prin apostazia voastră față de Mine. Și ar trebui să știți asta și de aceea am conceput acum un plan pentru voi care vă va asigura din nou drumul lent înapoi la Mine.... Și voi ar trebui să dobândiți, de asemenea, cunoașterea acestui plan, doar atunci veți înțelege umanitatea voastră pe Pământ și o veți trăi în consecință.... Veți învăța să-L recunoșteți și să-L iubiți pe Cel care a permis ca întreaga creație să ia naștere de dragul fericirii voastre, care și-a folosit puterea în iubire și înțelepciune nemăsurată pentru a da naștere unor creații de cea mai glorioasă natură, care toate corespund scopului lor specific și care servesc doar pentru a primi substanța spirituală odată căzută pentru a o aduce într-o zi la maturitatea finală.... pentru ca într-o zi să se întoarcă la Mine, care am fost la originea ființei sale și care, de asemenea, va rămâne veșnic unită cu ființele create de Mine pentru că Eu le iubesc.... Voi, oamenii, trebuie să știți despre iubirea Mea infinită, pentru că aceasta este explicația tuturor lucrurilor, altfel aș fi putut să distrug din nou ceea ce am creat când s-a opus Mie.... Totuși, iubirea Mea M-a împiedicat să fac acest lucru, dar iubirea Mea vrea, de asemenea, să facă fericite ființele create, pentru că iubirea nu poate face altceva decât să pregătească beatitudinile și, prin urmare, o întoarcere a celor căzuți departe de Mine trebuie să aibă loc în mod inevitabil, iar planul Meu etern de Mântuire este îndreptat doar spre acest obiectiv al întoarcerii finale a tuturor spiritelor căzute. Faptul că vă informez acum cu atâtea detalii despre acest lucru se datorează doar sfârșitului timpului, care necesită un ultim ajutor pentru voi, oamenii. Ar trebui să știți despre ce este vorba și că nu a mai rămas mult timp pentru a realiza această întoarcere la Mine.... Nu ar trebui să

trăiți fără să vă gândiți la ziua de azi, ci să încercați să stabiliți o legătură strânsă cu Mine, pentru a fi ghidați de Mine prin haosul care se va abate asupra voastră, oamenii, înainte de sfârșit și pentru care, prin urmare, vi se va da și o explicație adevărată. Dar dacă rămâneți în eroare în această privință, dacă sperați în permanență că o înflorire pământească, o ascensiune pământească va veni din nou pentru toată lumea, pentru că nu cunoașteți sensul și scopul tuturor evenimentelor care vă afectează, atunci viața voastră pământească va fi fost trăită în zadar, fără niciun beneficiu pentru sufletul vostru, care este Sinele vostru real și care nu dispare odată cu moartea trupului vostru. Și aș vrea să protejiez sufletul de soarta care îl așteaptă atunci. Vreau să vă pregătesc fericiri pentru că vă iubesc și de aceea vă transmit în mod repetat adevărul pe Pământ, pe care trebuie doar să-l acceptați și atunci veți fi salvați și voi de o soartă îngrozitoare de o nouă izgonire în creațiile Pământului.... Oricine are cunoștință de planul Meu etern de mântuire trece deja prin viața pământească cu o anumită fericire, pentru că i-a recunoscut sensul și scopul, iar acum trăiește și el conștient și se străduiește mereu să împlinească voința Mea.... Dar oricine nu este familiarizat cu această cunoaștere nu cunoaște scopul existenței, și va aprecia întotdeauna doar tot ceea ce este pământesc, dar nu va accepta niciodată obiectivele spirituale, deoarece domeniul spiritual îi este complet străin.... Și, din nou, numai ființa umană care a stabilit deja legătura cu Mine prin activitate plină de iubire va avea înțelegere pentru planul Meu veșnic de Mântuire, pentru că spiritul său s-a trezit deja la viață, în timp ce ființa umană fără nici o credință în Mine va gândi și va acționa fără iubire și nu va fi niciodată receptivă la o astfel de cunoaștere.... Prin urmare, el merge prin viață într-un întuneric spiritual dens și, în orbirea sa, nu găsește nici calea cea bună. Dar vreau să-i informez pe toți oamenii că odată au ieșit din Mine, că s-au îndepărtat de bună voie de Mine, că au căzut în abis și că au fost ajutați din nou să iasă din acest abis de dragostea Mea, pentru că dragostea Mea pentru tot ceea ce am creat este extrem de mare și această dragoste nu se va schimba niciodată.... Și de aceea nu Mă voi odihni până când nu voi recâștiga ceea ce s-a îndepărtat de Mine, până când acesta nu se va strădui de bună voie să se îndrepte din nou spre Mine.... Și în acest scop trece prin creație, pe care o dată am lăsat să se nască pentru această întoarcere la Mine.... Și de fiecare dată voi împărtăși această cunoaștere oamenilor care vor să se unească cu Mine și să afle adevărul despre cauza, sensul și scopul existenței lor pe acest Pământ..... Și veți fi instruiți despre aceasta în tot adevărul, pentru că numai adevărul vă eliberează și în cele din urmă vă conduce din nou la Mine.....

Amin

Ființa creată pentru prima dată.... Purtător de lumină.... Apostazia de la Dumnezeu....

B.D. Nr. 5612
28. februarie 1953

În calitate de ființă umană, intelectul vostru nu înțelege adevărul profund decât într-o anumită măsură, deoarece lucrurile pur spirituale pot fi explicate doar în mod spiritual, această explicație este primită de spiritul din voi și, cu siguranță, este transmisă și intelectului prin intermediul sufletului, însă acesta este încă prea împovărat de povara pământească și, prin urmare, nu poate pătrunde în cunoașterea spirituală atât de adânc încât totul să fie clar pentru el. Spiritul Meu, însă, se anunță prin scânteia spirituală și oricine are iubire va înțelege și el sensul a ceea ce îi anunț:

Voința Mea de a da formă era extrem de mare, puterea Mea era nepuizabilă și Mi-am găsit beatitudinea în realizarea gândurilor și planurilor Mele. Și această fericire a vrut să se împărtășească, iubirea Mea a vrut să se dăruiască, am vrut ca o altă ființă în afară de Mine să se bucure de ceea ce Mă făcea nespus de fericit. Simțeam că singurătatea Mea era un neajuns pe care îl puteam remedia oricând, de îndată ce aș fi vrut.... Și am vrut să Mă regăsesc într-o ființă care trebuia să fie cel mai strâns unită cu Mine, pe care am vrut să o formeze ca o oglindă a Mea, ca imaginea Mea, pentru a-i putea oferi o fericire nelimitată și astfel să-Mi sporesc din nou fericirea. Am vrut să creez o astfel de ființă, iar această voință a fost suficientă, pentru că voința Mea a fost putere și a lucrat întotdeauna în dragoste și înțelepciune. Ființa care a ieșit din Mine era într-adevăr imaginea Mea, dar nu M-a putut vedea pentru că, dacă ar fi putut să Mă vadă, ar fi murit de fericire, deoarece nicio ființă nu putea suporta să Mă vadă, pentru că orice ființă, chiar și cea mai perfectă imagine a Mea, nu este decât un produs al forței iubirii Mele, în timp ce Eu Însumi sunt puterea iubirii și eclipsez totul cu o forță

incomparabilă, dar de aceea nu eram vizibil pentru ființa care a ieșit din Mine. Cu toate acestea, în această ființă am creat un recipient pentru Mine Însumi, în care puterea Mea de iubire putea curge în mod constant, o ființă care, prin urmare, primea de asemenea voința Mea creatoare, puterea Mea, înțelepciunea Mea și iubirea Mea din abundență de la Mine, prin aflul constant de putere de la Mine. Prin urmare, acum era capabilă să simtă aceeași fericire, putea să se despoaie de forța sa, după voința sa, putea să fie creativă, să se facă fericită și astfel să-Mi sporească în mod constant fericirea, pentru că forța Mea îi permitea acest lucru și Eu Mă bucuram de fericirea ei....

Și acum nenumărate ființe identice au ieșit din acea ființă.... Toți erau copii ai iubirii Mele, în lumină radiantă, în perfecțiune supremă, căci numai cele mai perfecte lucruri puteau ieși vreodată din imaginea Mea și din iubirea Mea infinită creată de Mine, pentru că ambele noastre voințe erau identice, ambele iubiri se reflectau în ființele create, pentru că nu exista nimic imperfect atâta timp cât voința și iubirea Mea lucrau prin acea primă ființă creată. Era o lume de spirite pline de lumină, existau spirite create inițial în număr mare.... puterea de la Mine curgea fără restricții către ființa pe care o alesesem să fie purtătoare de lumină și putere....

Iar ființa în sine era fericită.... Totuși, am vrut și să sporesc această fericire; am vrut ca ea să nu fie legată de voința Mea, ci să fie activă prin voința sa proprie, ceea ce a fost voia Mea.... dacă ființa era și rămânea perfectă.... Căci ființa, fiind creată de Mine, era incapabilă de orice altă voință. Dar am vrut ca ea să poată face ce vrea, pentru că aceasta era prima caracteristică a unei ființe divine: Iubirea este atât de puternică în ea încât determină o voință îndreptată în egală măsură spre Mine. Am vrut să primesc această iubire de la prima Mea ființă creată, dar, în același timp, a fost menită să aducă ființa la cea mai înaltă perfecțiune, astfel încât ea să nu mai lucreze ca ființă creată conform voinței Mele, ci, după ce a intrat în voința Mea din iubire, să se bucure de o fericire nelimitată.... Dar, pentru a trece acest test de voință și de iubire, a trebuit să se miște în deplină libertate de voință. Nu M-a văzut, dar M-a recunoscut, pentru că stătea în lumină.... Dar a văzut nenumăratele ființe pe care voința sa le adusese la existență și s-a simțit producătorul lor, deși știa că primise puterea de la Mine.... Și ființa mi-a invidiat puterea.... Fiind vizibilă pentru ființele pe care le-a creat, era totuși conștientă de originea sa din Mine, dar și-a revendicat dreptul de a domni asupra acestor ființe pentru sine, prezentându-se în fața lor ca sursă de forță, ca singura putere capabilă să creeze.... Practic, a denunțat iubirea față de Mine pentru a putea să domine.... Acest proces este de neînțeles pentru voi, oamenii, faptul că o ființă care se cunoaște pe sine ar putea să se abată spre o gândire complet greșită, însă liberul arbitru explică acest lucru, care, pentru a putea acționa, ar putea de asemenea să aleagă în mod negativ, dar nu a fost nevoit să aleagă.

Purtătorul de lumină și de putere a văzut pe de o parte dovada puterii ghidate prin el, dar nu a văzut sursa puterii în sine. Astfel, el s-a ridicat la poziția de conducător al spiritelor create și a încercat, de asemenea, să Mă prezinte pe Mine Însumi ca fiind inexistent. El a căutat să-și transfere voința, acum întoarsă de la Mine, către ei.... Și acum a venit momentul deciziei, dovada perfecțiunii lor, și pentru aceste ființe create de purtătorul de lumină cu ajutorul forței Mele.... Puterea Mea era în toate aceste ființe, erau pline de lumină și străluceau de iubire pentru Mine, pe Cel care nu-L vedeau, dar pe care totuși Îl recunoșteau. Dar ele erau, de asemenea, îndreptate spre Creatorul lor cu iubire, pentru că puterea care le-a creat era iubirea care curgea prin prima ființă creată și care i-a permis să creeze. Această iubire trebuia acum să decidă, și s-a împărțit....

O confuzie nefirească a apărut în rândul ființei spirituale care s-a simțit îndemnată să ia o decizie. Dar era de asemenea de înțeles din nou.... întrucât puterea Mea de iubire funcționa ca lumină.... că îndemnul către sursa inițială de putere era mai puternic în multe ființe, că iubirea se diminuea față de cel care se despărțea de Mine și se împingea spre Mine cu o forță sporită.... Pentru că lumina din ele era realizarea faptului că Eu eram iubirea din eternitate. Deși fiecare ființă avea cunoaștere, ea avea și liberul arbitru, care nu era legat de cunoaștere, altfel ar fi fost lipsită de libertate. Și lumea spirituală s-a împărțit în sine.... Ființa din afara Mea avea adepții ei, la fel ca și Eu Însumi, deși nu eram vizibil. Dar puterea venită de la Mine a avut un efect atât de puternic încât multe ființe s-au îndepărtat de cel care voia să Mi se opună.... Voința lor a rămas corect direcționată, în timp ce purtătorul de lumină și

adeptii săi și-au direcționat greșit voința, astfel că s-au separat de Mine în ceea ce privește voința și asta a însemnat căderea lor în abis....

Astfel, purtătorul de lumină, ființa cea mai plină de lumină care a ieșit din Mine, a devenit adversarul Meu, în timp ce ființa care a ieșit din el, creată de ambele noastre voințe de iubire, s-a întors parțial spre Mine și parțial spre el, în funcție de feroarea de iubire cu care s-a umplut. Pentru că odată cu momentul separării de Mine a purtătorului de lumină, în ființe a apărut și o dorință nedeterminată de a avea un pol solidificat. Liberul arbitru a început să se desfășoare.... ele nu au fost influențate cu forța nici de Mine, nici de adversarul Meu, ci doar luminate de forța amândurora, pe care fiecare ființă dorea să o obțină pentru sine. Fluxul Meu de putere era doar iubire și a atins ființele cu atâta putere încât ele M-au recunoscut fără să Mă vadă, dar au fost capabile să recunoască și schimbarea de voință a Ființei Mele create inițial. Dar, de vreme ce au putut vedea această Ființă, mulți au urmat-o, adică s-au subordonat voinței ei și astfel s-au îndepărtat de Mine. Dar, în egală măsură, ființele create inițial s-au simțit copiii Mei și Mi-au rămas credincioase de bunăvoie, doar că numărul lor era mult mai mic. Acestea au fost primele ființe create, care au fost aduse la existență de cea mai fericită voință creatoare a purtătorului Meu de lumină și de puterea nemărginită a iubirii care se revarsă. Și această forță a iubirii era de asemenea inerentă în aceste ființe și le îndemna în mod constant spre Mine, pentru că recunoșteau că voința actuală a Creatorului lor este greșită și, prin urmare, se îndepărtau de El. Această recunoaștere ar fi fost posibilă și pentru celelalte ființe, dar ele l-au urmat orbește pe cel pe care îl puteau vedea, iar voința lor a fost respectată și nu a fost influențată în nici un fel de Mine, deoarece această decizie de voință trebuia luată pentru a modela ființa creată într-o perfecțiune independentă. Ființa care M-a părăsit a atras cu ea în abis o mulțime de adepti pentru că îndepărtarea de Mine înseamnă îndreptarea spre abis, apropierea de o stare complet opusă, ceea ce înseamnă, prin urmare, întuneric și neputință, lipsă de cunoaștere și de putere. În timp ce copiii Mei au rămas în cea mai strălucitoare lumină și putere nemăsurată, în fericire.

După această cădere a lui Lucifer, purtătorul de lumină, puterea lui a fost frântă..... Nu mai putea să creeze și să modeleze, deși nu l-am lipsit de putere, pentru că era creatura Mea. Puterea și forța lui erau adeptii săi asupra cărora domnea acum ca prinț al întunericului. Dar ei sunt, de asemenea, produsele iubirii Mele, pe care nu le las adversarului Meu pentru totdeauna. Atâta timp cât aceste ființe îi poartă voința, ele îi aparțin; dar de îndată ce am reușit să le întorc voința spre Mine, el le-a pierdut și astfel puterea lui scade în aceeași măsură în care eliberez ființa care îi este roabă de sub controlul său, ceea ce, totuși, necesită întotdeauna voința liberă a ființei. Și acesta este scopul planului Meu veșnic de Mântuire, care este sprijinit cu cea mai mare nerăbdare și dragoste de toți locuitorii împărăției de lumină, de îngerii și arhanghelii Mei, căci toți sunt colaboratorii Mei care se străduiesc să le redea fraților căzuți fericirea la care au renunțat de bună voie.... Și această lucrare de eliberare va reuși, chiar dacă va fi nevoie de timpuri veșnice, până când ultima ființă căzută o dată se va întoarce la Mine, până când prima ființă, care a ieșit din iubirea Mea, se va apropia și ea din nou de Mine în dorința iubirii Mele.... până când se va întoarce și ea cu pocăință în casa Tatălui pe care a părăsit-o de bună voie....

Amin

Transformarea spiritului primordial în creații....

B.D. Nr. 8216

16. iulie 1962

Cuvântul Meu vă va aduce claritate, va răspunde la întrebări și va rezolva probleme pe care voi înșivă nu sunteți capabili să le rezolvați din punct de vedere intelectual. Veți deveni cunoscători, dacă doriți să știți, veți fi instruiți în tot adevărul, căci vreau să vă dau lumină și să vă luminez spiritul, ca să nu umblați în întuneric și sufletul vostru să sufere pagube, căci vreau să-l salvez pentru veșnicie. Iubirea Mea extrem de mare nu vrea decât mântuirea sufletelor voastre, căci doresc cu ardoare întoarcerea voastră, unirea cu voi care necesită perfecțiunea sufletelor voastre. Odată ați ieșit din Mine în toată perfecțiunea, pentru că v-am creat ca imagini ale Mele, ca ființe extrem de perfecte, ca miniaturi ale Mele, dar de aceeași natură, pentru că elementul vostru primar era iubirea, pentru că ați

ieșit din iubirea primară, care a creat vase pentru Mine pentru a se putea revărsa în vase.... pentru a putea revărsa continuu energia iubirii care a fost captată de aceste ființe create.... Aceste ființe, imaginile Mele, erau iubire pură, erau forța emanată de iubire din Mine, care puteau cu siguranță să se perceapă și să se privească reciproc, dar care erau incapabile să Mă privească pe Mine Însuși, din care apăruseră, pentru că Eu Însuși eram plinătatea originară a forței iubirii și, prin urmare, erau incapabile să o privească, altfel ar fi murit. Pentru că i-am exteriorizat ca cea mai mică scânteie, ca ființe independente.... așa cum v-am explicat deja de multe ori.... dar, ca proces pur spiritual, nu va fi niciodată pe deplin inteligibil pentru voi, oamenii de pe Pământ. Dar, întrucât aceste ființe erau creaturi independente, înzestrate cu liberul arbitru și aveau la dispoziție multă putere și lumină, deoarece erau pătrunse în mod constant de fluxul Meu de putere de iubire, nu am putut să le împiedic să abuzeze de liberul lor arbitru în măsura în care se îndepărtau de Mine, căci ele.... când au fost puse la încercare de voința de a Mă recunoaște ca Dumnezeu și Creator al lor.... au refuzat să mă recunoască.... S-au întors către ființa creată prima dată de Mine.... Lucifer.... pe care îl puteam vedea și care strălucea în toată frumusețea și în cea mai strălucitoare lumină, și au respins emanația Mea de putere de iubire, ceea ce a însemnat o distanțare constantă de Mine ca sursă originară de lumină și putere.... Acest proces, de asemenea, v-a fost explicat vouă, oamenilor, de către Mine, de nenumărate ori, în măsura în care a putut fi înțeles de voi.... Dar acum știi că esența acestor creaturi care au fost create de Mine se putea într-adevăr schimba în opusul lor.... dar că ele nu mai puteau pieri, ci au rămas și vor rămâne veșnic.... Ființele erau iubire în substanța lor originară, deci forță care, conform legii eternității, trebuie să fie efectivă.... care nu poate rămâne inactivă la nesfârșit. Din cauza distanței tot mai mari față de Mine, care a fost rezultatul respingerii transmigrăției Mele de iubire, substanța spirituală a acelor ființe originare create de Mine s-a întărit și aceste ființe au devenit astfel incapabile să creeze și să lucreze.... Și astfel am dizolvat spiritele originare, am transformat puterea emanată odată ca și ființe și a apărut creația în care puterea a putut fi din nou activă, devenind astfel eficientă conform voinței Mele. Și astfel puteți spune pe bună dreptate că întreaga creație este transformarea spiritelor originare după voința Mea.... aceeași forță pe care am emanat-o sub forma unor ființe conștiente de sine, care au fost acum transformate în alte forme, în opere de creație de orice fel.... Acum i-am atribuit scopul său fiecărei lucrări de creație și astfel, spiritul originar, dizolvat în particule, trece prin toate creațiile și Mă servește în legea constrângerii, forța devine activă conform voinței Mele, deoarece forța trebuie să devină eficientă conform legii originare.... Gândiți-vă mereu: Ființele spirituale originare au fost tărie emanată de la Mine, fie că acum se dizolvă, fie că se unesc din nou după o perioadă de timp infinit de lungă.... ființa originară nu va dispărea, ci se va întoarce inevitabil la Mine din nou într-o zi, dar atunci va fi din nou aceeași ființă așa cum a provenit de la Mine.... A trecut prin toate creațiile pe calea întoarcerii la Mine și, în cele din urmă, dispăre sub forma ființei umane.... ca și sufletul ființei umane.... ultima mică distanță pe care trebuie să ajungă din nou la unitatea cu Mine, unde trebuie să accepte din nou, în mod conștient, iluminarea Mea de iubire, căci întoarcerea voluntară la Mine constă în faptul că spiritul originar trebuie să renunțe la rezistența sa împotriva iluminării Mele de iubire.... Apoi este din nou creatura asemănătoare lui Dumnezeu, imaginea Mea.... este spiritul originar căzut.... ființa creată în toată perfecțiunea, dar care acum a atins din nou perfecțiunea prin voință complet liberă și, prin urmare, poate acum să se unească din nou cu Mine și rămâne unită cu Mine pentru eternitate....

Amin

Originea operei de creație "Pământ"....

B.D. Nr. 7942

15. iulie 1961

Cursul spiritualului pe Pământ se întinde pe veșnicii.... Căci spiritualul însuși a devenit materia din care sunt făcute Pământul și toate creațiile sale.... Substanța spirituală întărită a devenit materie prin voința lui Dumnezeu, la fel ca întreaga lucrare a creației Pământului.... precum și toate creațiile din întregul univers.... emanată anterior de forța spirituală a lui Dumnezeu, care a fost radiată de El ca o "ființă", dar care s-a întors asupra ei însăși în așa fel încât, în cele din urmă, era doar substanță spirituală întărită care acum se transforma în creații de tot felul. Pentru aceasta au fost necesare

timpuri nesfârșite, căci și această "transformare" s-a desfășurat într-o ordine legală, apariția a ceea ce este acum vizibil ca "Pământ locuit" s-a produs în nenumărate faze de dezvoltare.... nu a fost o lucrare impusă brusc de puterea creatoare a lui Dumnezeu.... Pentru că și dezvoltarea lentă și-a urmărit scopul.... Din nou și din nou, particule spirituale dizolvate au fost capturate și transformate, a fost o evoluție de o durată inimaginabil de lungă până când Pământul s-a transformat într-o operă de creație care să poată servi spiritualului în continuă transformare ca locuință și pentru viața naturală. Și această ființă spirituală a avut nevoie, de asemenea, de timpuri lungi și nesfârșite până când a ajuns la gradul în care i s-a permis să pășească pe Pământ ca ființă umană în scopul perfecțiunii finale. Acest ultim parcurs pe Pământ ca ființă umană este ca un moment în raport cu timpul veșnic lung al pre-evoluției Pământului.... Pentru Dumnezeu, crearea oricărei forme a fost într-adevăr o lucrare de moment, căci prin voința și puterea Sa a scos din Sine orice gând ca o lucrare existentă.... Dar rezistența spiritualului căzut odată a determinat durata de timp până la transformarea materială. Căci Dumnezeu nu a forțat această substanță spirituală rezistentă, ci puterea dragostei Sale a luat-o captivă până când rezistența ei a slăbit oarecum pentru a o înveli apoi conform planului Său, pentru a-i da apoi un fel de formă în care să desfășoare o anumită activitate, care a fost într-adevăr atât de minimă încât timpurile veșnice au trecut din nou până când aceste forme s-au putut dizolva și schimba încet.... Formarea Pământului a durat un timp infinit de lung până când a putut fi locuit de ființe vii, iar acestea au făcut din nou ca Pământul să fie potrivit pentru a servi ca ultim loc de formare pentru ființele umane după încă un timp infinit de lung.... Dar sufletul uman trecuse prin creații în toate particulele sale.... Căderea în abis de la cea mai înaltă înălțime a fost atât de nesfârșită, încât a fost nevoie de un timp nesfârșit pentru a urca din nou din acest abis, astfel încât conștiința de sine să poată fi redată ființei, încât acum o ultimă perfecțiune a făcut posibilă ultimul parcurs în sus. Dar creația apăruse pentru moment, iar aceasta adăpostește acum acel spiritual căzut al cărui număr era nesfârșit și a cărui întoarcere la Dumnezeu va necesita, prin urmare, și ea timpuri nesfârșite, astfel că nu se poate prevedea încă un sfârșit al creației.... Dar "creațiile" există acum și totul își urmează acum calea legală.... Ele sunt însuflețite de particule de spirit mereu noi, care, prin schimbarea constantă a formei exterioare, se dezvoltă tot mai mult în sus și, prin urmare, se poate observa și o continuă devenire și dispariție a tuturor creațiilor materiale.... În acest fel, toate operele creației se reînnoiesc mereu și servesc astfel la maturizarea substanțelor spirituale conținute în ele, dar servesc și la dezvoltarea ulterioară a ființei umane, pentru că îi asigură viața fizică pe Pământ. Atâta timp cât substanța spirituală legată în creații este lipsită de liberul arbitru, dezvoltarea ascensională își urmează și ea cursul stabilit de Dumnezeu.... substanța spirituală legată slujește într-o formă sau alta și astfel se maturizează încet.... Totuși, de îndată ce substanța spirituală trece pe Pământ în stadiul de ființă umană, ea posedă din nou liberul arbitru și poate atunci.... în loc să urce ascendent.... să rămână în staționare sau să meargă din nou înapoi. Acesta poate eșua în ultimul moment al cursului său de dezvoltare.... Iar acest declin poate duce, de asemenea, la faptul că spiritualul din ființa umană.... "sufletul" sau "spiritul originar căzut odinioară".... se întărește din nou în substanța sa spirituală, așa cum a făcut-o înainte, iar consecința necesară a acestui lucru este o nouă dizolvare a sufletului în nenumărate particule, ceea ce implică (necesită).... din nou parcurgerea creațiilor materiale ale Pământului. Iar acest proces, care a devenit acum necesar, necesită, de asemenea, o dizolvare și o transformare din nou a tuturor tipurilor de lucrări de creație.... care poate fi descrisă ca sfârșitul unei epoci pământești și începutul unei noi epoci. Și astfel, voi, oamenii, trebuie să încercați să vă explicați că astfel de acte violente de transformare au loc în lucrarea de creație a Pământului, în perioade de timp determinate de Dumnezeu, care se bazează întotdeauna pe dragostea și înțelepciunea lui Dumnezeu și care servesc întotdeauna doar la răscumpărarea spiritelor căzute odată.... De asemenea, trebuie să ne gândim și la astfel de intervenții din partea lui Dumnezeu în orice moment, dacă oamenii nu mai recunosc scopul corect al existenței lor, dacă, prin urmare, nu își folosesc viața pământească pentru maturizarea sufletului lor, pentru desăvârșirea lor finală. Căci acesta este singurul scop al oricărei opere de creație, acela de a aduce la maturitate sufletul ființei umane, de a o ajuta să devină ceea ce a fost la început.... o ființă suprem de perfectă care a apărut din iubirea lui Dumnezeu, dar care s-a îndepărtat de El prin voință liberă.... Ea se va întoarce din nou la El, și Dumnezeu Însuși a creat calea de întoarcere pentru ea prin parcurgerea tuturor creațiilor acestui Pământ....

Cursul de dezvoltare al spiritualului....

B.D. Nr. 7699

14. septembrie 1960

Voi ați trecut prin întreaga creație.... Aceasta este o vorbă mare care vă va fi înțeleasă doar atunci când veți cunoaște planul Meu de întoarcere, planul Meu de spiritualizare a tuturor celor imaturi spiritual, când veți cunoaște corelațiile care sunt motivul parcursului vostru prin creație. Pentru că doar ca ființă umană sunteți din nou ființa originală care ați fost când v-am creat și v-am scos din Mine.... Căci fosta voastră apostazie față de Mine în adâncurile cele mai adânci a avut ca rezultat și dizolvarea voastră, astfel încât ați parcurs calea prin creație în nenumărate substanțe individuale care au fost încorporate în operele creației și care trebuiau să-și îndeplinească scopul, pentru a parcurge astfel încet calea dezvoltării ascensionale, care presupune întoarcerea ființei spirituale.... transformarea esenței sale.... în conformitate cu planul Meu etern de mântuire. Pentru că fiecare lucrare a creației are o sarcină, care constă în a servi unui scop. Prin slujirea constantă în legea constrângerii, ființa spirituală este eliberată în mod repetat de forma sa exterioară și se poate întrupa într-o nouă formă exterioară, continuând astfel până când atinge maturitatea necesară pentru a se întrupa ca ființă umană. Acest curs de dezvoltare prin intermediul creațiilor Pământului duce irevocabil la maturitate, pentru că este parcurs sub legea constrângerii. Voința Mea determină și, în conformitate cu această voință, totul se aranjează în legile Mele, iar acum se produce și maturizarea, chiar dacă este nevoie de timpuri lungi și nesfârșite, până când se ajunge la un anumit grad în care substanțele individuale s-au adunat din nou și acum, întrupat ca ființă umană, sufletul originar parcurge ultimul traseu pământesc pentru a-și finaliza spiritualizarea. Cu toate acestea, această cale prin creație nu poate fi oprită în mod arbitrar sau înlocuită cu un alt proces.... trebuie să fie parcursă de fiecare ființă care vrea să se întoarcă la origini, să ajungă la înălțime din adânc și să redevină perfectă, așa cum a fost la început. Căci creația materială a luat ființă doar prin voința Mea, pentru că am văzut-o ca pe o cale pe care creațiile Mele, care erau abisal de îndepărtate de Mine, se puteau apropia din nou de Mine. Creația însăși este substanța spirituală căzută, care s-a întărit în substanță spirituală și care a fost acum remodelată prin voința Mea în cele mai diverse forme cărora le-am atribuit scopul și destinul lor: Să aducă încet-încet substanța spirituală la maturitate și să ofere tot mai multe noi modificări de formă substanței spirituale pentru a ajunge la o maturitate tot mai înaltă.... pentru a tinde în cele din urmă spre țelul final ca ființă umană întrupată ca ființă conștientă de eu-l propriu.... pentru a căuta și găsi în mod conștient unificarea cu Mine și pentru a fi realizat întoarcerea finală la Mine.... Numai că acesta este scopul fiecărei opere de creație, ca în ea să se poată adăposti substanțe spirituale, cărora le este prescrisă ascensiunea spre Mine și care realizează și această lentă dezvoltare ascendentă prin voința Mea, pentru că slujește, chiar dacă în legea constrângerii, și prin slujire se răscumpără din nou și din nou din formă. Dar eternități vor mai trece până când ultima ființă spirituală se va fi adunat în toate particulele sale.... și până când spiritul meu potrivit, Lucifer, se va întoarce de bunăvoie la Mine pentru că este complet neputincios, când toate ființele create de el îl vor fi părăsit de bunăvoie, care acum se îndreaptă spre Mine pentru că Mă recunosc drept Domnul și Creatorul lor.... Numai atunci adversarul Meu își va recunoaște neputința totală și va tânji din nou după putere și lumină, tânjește după iubirea Mea care odinioară îl făcea nemărginit de fericit, iar acum se deschide de bunăvoie el însuși iluminării Mele de iubire și se întoarce din nou la Mine ca fiu al Meu....

Amin

Crearea omului.... Căderea omului....

B.D. Nr. 5800

31. octombrie 1953

Spiritele căzute au avut nevoie de un timp infinit de lung pentru dezvoltarea lor ascendentă, iar creațiile Mele individuale au avut nevoie, de asemenea, de un timp infinit de lung, care, ca să spunem așa, trebuiau să se dezvolte și ele cu spiritele legate în ele pentru a putea conține spirite tot mai mature. Din nou și din nou au fost create noi forme și din nou și din nou un scop a fost atribuit acestor forme. Astfel, creația terestră nu a luat naștere într-o clipă, ci au trecut perioade de timp infinit

de lungi până când spiritualul, în toate gradele de maturitate, a găsit forma exterioară necesară pentru el, deoarece maturitatea mereu în creștere a necesitat, de asemenea, din nou și din nou, noi creații care să-l poată găzdui. Dar atâta timp cât substanța spirituală trăia în legea constrângerii, activitatea Mea creatoare a însemnat crearea Pământului ca stație de maturizare pentru substanța spirituală profund decăzută, care urma să atingă în el o maturitate care să redea substanței spirituale legată liberul arbitru de care abuzase cândva....

Dar acum trebuia creată și o formă exterioară pentru această substanță spirituală maturizată, pentru ca ea să poată testa din nou liberul arbitru în această formă.... Această operă de creație a fost omul, care se deosebea de toate celelalte creații apărute anterior prin faptul că, pe lângă liberul arbitru, era înzestrat și cu intelect și rațiune.... cu capacitatea de a gândi, cu conștiința de sine și cu capacitatea de a comunica cu semenii săi prin intermediul limbajului, deoarece conviețuirea a oferit condițiile necesare pentru testarea voinței. Forma exterioară a ființei umane era deja prezentă în ultimele stadii în stare de constrângere și era destinată să primească nenumărate substanțe sufletești mature, însă aceste ființe vii acționau încă în stare de constrângere, așa cum cere legea naturală, și, prin urmare, nu erau responsabile pentru acțiunile lor. Ele nu erau capabile să gândească decât într-o foarte mică măsură, însă, în calitate de rezervor pentru substanțele spirituale care s-au maturizat într-un timp infinit de lung de dezvoltare, ele erau, de asemenea, opere de creație pe care înțelepciunea și iubirea Mea le-au modelat pentru aceste substanțe spirituale. Cu toate acestea, doar acele ființe vii care posedă liberul arbitru, intelectul și conștiința de sine trebuiau să fie considerate ființe umane....

Și abia acum a început planul de spiritualizare a acestor creaturi.... care acum cerea ca aceste ființe.... oamenii.... care au fost instruiți de Mine.... trebuiau să-și folosească capacitatea de gândire, intelectul și liberul arbitru în conformitate cu instrucțiunile Mele și care, în virtutea liberului lor arbitru, erau acum capabili să trăiască și să creeze pe Pământ.... care puteau să se transforme în dumnezei, dar care puteau, de asemenea, să acționeze complet împotriva instrucțiunilor Mele și a voinței Mele și să se întoarcă în abisul din care se înălțaseră.... Eu l-am creat pe om.... Am dat ființei spirituale, care atinsese un anumit grad de maturitate, o formă exterioară care corespundea din nou înțelepciunii și iubirii Mele și, de asemenea, sarcinii pe care ființa umană trebuia să o îndeplinească acum.... Forma exterioară a devenit o ființă vie doar atunci când substanța spirituală și-a stabilit reședința în ea - compoziția nenumăratelor particule care acum dădeau viață formei ca "suflet". Căci spiritualul este o putere activă în mod constant și, cu siguranță, a fost legat în timpul etapelor preliminare, în cursul nesfârșit de lung al dezvoltării, și incapabil de o activitate neîngrădită; dar în ultima formă exterioară, în ființa umană, poate deveni din nou activ. Ea își poate desfășura propria forță și o poate spori fără restricții prin unirea cu Mine.... Forța Mea a fost pusă la dispoziția primelor ființe umane fără măsură; ele au fost echipate într-un mod neobișnuit, deoarece viața lor de încercare pe Pământ era menită să aibă ca rezultat lepădarea învelișului lor pământesc ca fiind complet spiritualizate și întoarcerea din nou în casa Tatălui lor ca adevărați copii.... Dar trebuia să li se supună testul voinței, pe care Eu îl cer de la fiecare ființă creată; trecerea acestui test de către primii oameni ar fi permis cu ușurință tuturor oamenilor care au urmat să atingă scopul final.... (1.11.1953) Prin primele ființe umane am creat ființe pentru Mine Însumi care, în ciuda inadecvării lor.... adică a lipsei lor de perfecțiune ca urmare a apostaziei față de Mine...., au fost totuși capabile să ajungă să Mă cunoască pe Mine Însumi, care s-au recunoscut pe ele însele ca ființe.... care, prin urmare, au fost capabile să recunoască și să îndeplinească voința Mea prin capacitatea lor de a gândi și prin voința lor liberă.... Îmi creasem ființe cărora Mă puteam face înțeles, în ciuda distanței lor față de Mine, care puteau să audă Cuvântul Meu și să lase ca acesta să aibă un efect asupra lor, ceea ce era anterior imposibil în starea de voință legată.... Astfel, ființa umană a fost prima operă pământească a creației care purta în sine un spirit primordial căzut și care trebuia acum să ajute acest spirit primordial să se întoarcă la starea sa inițială pentru a putea crea și lucra din nou ca ființă spirituală liberă în uniune eternă cu Mine.... Aceasta a fost sarcina primei ființe umane create și rămâne sarcina tuturor ființelor umane până la sfârșit, până la spiritualizarea completă a tot ceea ce a căzut.... A fost un test de voință nu prea dificil pe care primul om a trebuit să-l treacă.... Dar pentru acest test trebuia să i se acorde și adversarului Meu dreptul de a-l influența.... Iar omul a cedat acestei influențe.... El a devenit apostat față de Mine a doua oară, și aceasta a fost prima cădere în păcat pe acest Pământ.... cădere în păcat despre care omenirea are

cunoștință, chiar dacă nu știe nimic despre apostazia anterioară a spiritualului față de Mine.... Dar acest lucru nu face decât să explice totul.... Căci primul om nu ar fi putut cădea dacă ar fi fost prima operă esențială a creației de la Mine, care ar fi trebuit să fie în deplinătatea puterii și a luminii, deoarece numai perfecțiunea poate ieși din Mine. Căci atunci nicio forță opusă nu ar fi putut avea efect asupra lui. Dar motivul căderii sale se găsește în apostazia spiritelor și, prin urmare, în sufletul ființei umane care nu era încă pe deplin maturizat, care putea să se dovedească pe sine, dar nu trebuia să se dovedească pe sine.... Omul avea totuși intelect și voință liberă și, prin urmare, trebuia să poarte și responsabilitatea pentru sufletul său.... Și, prin urmare, omul trebuia să ispășească vina sa.... Adversarul Meu și-a păstrat puterea asupra spiritului întrupat ca ființă umană, iar pentru fiecare ființă umană acest lucru înseamnă un curs laborios al vieții pământești asociat cu lupta și suferința cu scopul de a scăpa de controlul său.... un scop pe care ființa umană îl poate atinge și ea, deoarece Iisus Hristos a venit în ajutorul rasei umane slăbite de căderea lui Adam în păcat, și astfel răscumpărarea este garantată pentru oricine îl recunoaște ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii și îl urmează de bunăvoie.... Prima ființă umană ar fi putut construi podul pe care toți urmașii săi ar fi putut ajunge apoi la Mine.... dar, deoarece a căzut, omenirea a trebuit să rămână în robia lui Satana pentru o lungă perioadă de timp până la venirea Răscumpărătorului, până când Iisus Hristos a coborât pe Pământ pentru a construi acum un pod către împărăția spirituală prin suferința și moartea Sa.... prin moartea Sa pe cruce.... (2.11.1953) Decizia de voință, care a fost luată de prima ființă creată de Mine.... de către Lucifer.... nu trebuia în niciun caz să fie privită ca o poruncă, ci mai degrabă, a fost în întregime la latitudinea ființei de a-și îndrepta voința într-o direcție, iar direcția voinței sale s-a bazat exclusiv pe dorința sa de putere și de stăpânire exclusivă. Era foarte conștientă de faptul că a ieșit din Mine, dar se credea capabilă să conducă singură, deoarece nu Mă vedea pe Mine.... Mă recunoștea ca fiind originea sa, dar nu dorea să Mă recunoască.... Și nu Eu am plasat această voință în ființă, ci ființa însăși a schimbat astfel voința liberă pe care i-am dat-o Eu.... Aceasta a fost diferența dintre prima cădere a lui Lucifer și căderea în păcat a primei ființe umane.... căci aceasta din urmă purta încă în sine voința greșită și de aceea i-am dat o poruncă pe care nu trebuia să o încalce.... o poruncă pe care ar fi putut să o respecte cu ușurință dacă nu ar fi fost influențat de spiritul opus, care a avut, prin urmare, o influență puternică asupra ființei umane pentru că, în fond, era încă partea lui.... pentru că nu își recăpătase încă perfecțiunea care făcea imposibilă o cădere. O ființă umană perfect creată nu ar fi putut cădea, adică nu ar fi putut încălca această poruncă, pentru că spiritul desăvârșit din ființa umană l-ar fi reținut de la orice activitate potrivnică lui Dumnezeu.... Cu toate acestea, crearea ființei umane a fost doar rezultatul căderii lui Lucifer și a urmașilor săi, altfel, cu adevărat, nu ar fi fost nevoie să dau substanței spirituale chemate la viață de către Mine forme exterioare ca acoperire. Dar forma ființei umane conținea substanța spirituală căzută și, astfel, ființa umană Adam era deja împovărată de acest păcat trecut, pe care, totuși, l-ar fi putut respinge dacă ar fi ascultat de porunca Mea.... Ar fi fost posibil ca el să răscumpere datoria moștenită.... căderea sa a întârziat la nesfârșit întoarcerea ființei spirituale căzute din nou la Mine, însă a devenit posibilă prin lucrarea de răscumpărare a omului Iisus, Care, fără o poruncă din partea Mea, a făcut ceea ce trebuia să facă omul Adam.... să intre complet în voința Mea și, printr-o viață de iubire, să se unească din nou cu Mine pe Pământ și să ajungă la posesia deplină a puterii și a luminii....

Amin

Ce s-ar fi întâmplat dacă Adam nu ar fi eșuat?....

B.D. Nr. 9005

1. iulie 1965

Eu răspund la orice întrebare spirituală pe care Mi-o puneți. Dar trebuie să știți mai întâi că nu a fost voința Mea să vă las să treceți printr-o viață pământească atât de extrem de dificilă, încât aș fi fost cu adevărat mulțumit de timpul pe care l-ați petrecut în voia legată.... în legea constrângerii.... pentru că acest timp a fost atât de îngrozitor de lung încât ar fi fost cu adevărat suficient ca voi să vă uniți din nou cu Mine.... dar a trebuit să cer testarea finală a voinței voastre, pe care acum, ca ființe conștiente de Mine.... ca ființă umană.... trebuia doar să vă predați din nou de bună voie Mie și astfel ați fi anulat marele păcat al fostei apostazii față de Mine.... Ar trebui să vă dovedeți iubirea față de

Mine, voi care v-ați împotrivit cândva iluminării iubirii.... Iată de ce primii oameni au fost bine creați, ei Mi-au fost devotați cu dragoste, căci Eu le-am oferit totul, le-am dat Pământul ca fiind al lor, le-am supus totul, M-au recunoscut ca Dumnezeu și Creatorul lor.... au fost înconjurați de lucrări glorioase ale puterii Mele creatoare.... se puteau bucura de ele.... totul a fost menit doar pentru ca ei să-Mi cânte laude și mulțumiri.... ca să-Mi arate iubirea fierbinte, și nici ei înșiși nu aveau vreun gând rău în ei.... Cu toate acestea, a trebuit să le dau liberul arbitru primilor oameni în același mod, deoarece ei au ieșit din Mine ca spirite primordiale care nu puteau fi gândite fără liberul arbitru. Și pentru că odată s-au îndepărtat de Mine și l-au urmat în mod voluntar pe adversarul Meu în abis, acesta din urmă a avut același drept de a influența primii oameni, deoarece voința trebuia să decidă din nou dacă vrea să Mă urmeze pe Mine sau pe el.... Iar acest test al voinței, care ar fi trebuit să fie ușor pentru ei, nu l-au trecut și, astfel, s-au trezit acum din nou și toate impulsurile rele, pe care le depășiseră deja în timpul dinaintea întrupării ca ființă umană.... Progenitorii au transmis acum natura lor generațiilor următoare și acestora le-a devenit din ce în ce mai greu să se elibereze de cătușele adversarului. Dar dacă primii oameni ar fi trecut testul voinței, care nu era prea dificil, aș fi fost mulțumit cu drumul nesfârșit de lung de dinainte.... Următorii oameni Mi-ar fi dăruit la fel de voluntar iubirea lor din nou, ei ar fi umblat apoi pe Pământ doar pentru a se bucura de creațiile lui.... ei ar fi exercitat doar o influență bună asupra tuturor creațiilor, astfel încât acestea să se poată întrupa și ele ca ființe umane. Iar viața pământească ar fi fost atunci doar o etapă preliminară la viața veșnică, puterea adversarului ar fi fost frântă, deoarece primele ființe umane s-ar fi predat conștient Mie și ar fi eliminat complet adversarul, care acum nu ar mai fi putut să-și folosească puterea și s-ar fi predat și el în curând iubirii Mele.... Astfel, nu se cerea primelor ființe umane decât să se lase de bunăvoie iluminate din nou de Mine, iar păcatul primordial ar fi fost anulat, căci numai iubirea putea ispăși acest păcat.... Dar acum păcatul s-a repetat.... și ceea ce înainte se extindea doar la lumea spirituală legată în creație, acum afecta întreaga umanitate.... Ceea ce primele ființe umane ar fi putut realiza cu ușurință dacă și-ar fi dirijat corect voința devenea acum nesfârșit de dificil, deoarece în oameni s-au înrădăcinat toate caracteristicile satanice, împotriva cărora lupta necesita o mare forță pe care voința ființei umane nu o mai putea aduna. Astfel a devenit necesară lucrarea răscumpărătoare a lui Iisus Hristos, Spiritul de Lumină, care s-a oferit voluntar atunci când a recunoscut că primele ființe umane au eșuat, care s-a oferit voluntar Mie, de bună voie.... din dragoste.... să sufere și să moară pe cruce pentru a ispăși acest păcat acum dublat. Am știut cu siguranță de la început că a avut loc această a doua cădere în păcat, dar nu am vrut ca oamenii să fie nevoiți să urmeze o cale atât de chinuitoare, dar nu puteam să fac voința oamenilor lipsită de libertate. Și din moment ce știu că într-o zi voi recăpăta toate ființele.... deoarece o mie de ani sunt ca o zi înaintea Mea.... deoarece este vorba de o viață veșnică în beatitudine.... pe care și voi o veți recunoaște într-o zi.... (1.7.1965), nu trebuie să aveți nicio îndoială că într-o zi veți fi eliberați de aceste chinuri, dar că, după ce veți fi devenit suprem de perfecți, vă veți putea bucura atunci și de acele glorii care întrec toate suferințele din trecut și care nu pot fi măsurate în termeni pământești. Trebuie să știți întotdeauna că nu Eu am provocat suferința de nedescris pe care oamenii și-au creat-o singuri de la căderea în păcat a primilor oameni, că am oferit cu adevărat primului cuplu uman (primelor ființe umane) toate posibilitățile de a face ca decizia liberă a voinței să fie ușoară pentru el/ea.... că i-am dat doar o poruncă ușoară pe care ar fi putut să o îndeplinească dacă dragostea era atât de puternică în el/ea încât doar aceasta i-a determinat să Mi se predea Mie.... dar că atunci această dragoste sinceră ar fi cuprins și pe toți oamenii care au urmat, pentru ca aceștia să poată astfel să reziste și ei adversarului Meu în toate ispitele. Dar astfel a avut loc a doua cădere și i-a împovărat din nou pe toți oamenii care au urmat, până când Răscumpărătorul divin Iisus Hristos a coborât pe Pământ pentru a duce o luptă deschisă împotriva adversarului Meu. Pentru că acesta a abuzat de puterea sa, împingându-i pe oameni într-o lipsă de iubire tot mai mare și slăbindu-le tot mai mult voința, astfel încât ei nu mai puteau deveni liberi fără lucrarea de Mântuire, ci se afundau tot mai mult în întuneric. Și Eu Însumi am pus o limită la această lucrare.... L-am trimis pe Fiul Meu pe Pământ pentru a-i salva pe oamenii care doreau să fie salvați. Căci, din nou, voința liberă trebuie să fie dispusă să accepte binecuvântările actului de Mântuire, deoarece actul de Mântuire nu poate fi realizat nici împotriva voinței ființei umane.... Parcurgerea creațiilor Pământului trebuia inițial să fie suficientă pentru a putea trece testul voinței ca ființă umană, deoarece fiecare suflet se maturizase deja atât de mult prin aceste

chinuri în starea de constrângere încât putea rezista cu ușurință tentațiilor, însă căderea primilor oameni i-a dat din nou adversarului puterea asupra tuturor sufletelor, pe care a exploatat-o într-un mod înfricoșător. De aceea, tocmai un spirit primordial fusese ales ca primă ființă umană, care posedă toate capacitățile pentru a putea rezista adversarului, dar nu putea fi forțat în decizia sa, trebuia să rămână complet liber în gândire și acțiune, iar adversarul Meu a avut grijă acum să întoarcă acest liber arbitru spre el însuși, ceea ce a dus, prin urmare, la o nouă cădere, prin care s-a repetat păcatul apostaziei spiritelor față de Mine. Cu toate acestea, adversarului Meu nu i se putea refuza acest drept, deoarece căderea anterioară s-a petrecut în liberul arbitru și l-au urmat în abis.... Prin urmare, nu puteți spune că Eu am vrut căderea repetată pentru a vă plasa acum din nou în starea de cel mai mare chin, totuși nu am putut să o împiedic pentru că s-a întâmplat din nou și în liberul arbitru și prin acest liber arbitru vă veți întoarce din nou la Mine într-o zi, astfel că veți ieși cu siguranță din această stare jalnică într-o zi..., pentru că însăși iubirea Mea v-a răscumpărat întrupându-se în omul Iisus pentru a lua armele împotriva adversarului și pentru a smulge de la el toate sufletele care vor să se întoarcă din nou la Mine în casa Tatălui lor, în adevărata lor casă, pe care au părăsit-o cândva în mod voluntar. Căci iubirea Mea vă aparține ca și înainte și toate suferințele vor fi luat sfârșit de îndată ce veți dori să vă eliberați de cel care vă ține încă în robie, de îndată ce Mă veți dori din nou și Îmi veți da astfel dreptul să vă iau din nou în stăpânire pentru ca să nu vă mai las niciodată să vă părăsesc....

Amin

Cunoașterea păcatului originar este necesară pentru a înțelege lucrarea de răscumpărare.... să-L recunoască pe Iisus Hristos ca "Mântuitor"....

B.D. Nr. 8806

26. mai 1964

Vouă, oamenilor, vă lipsește cunoașterea păcatului originar și, astfel, și voi considerați actul de mântuire al lui Iisus Hristos doar ca pe o lucrare de ispășire oferită pentru vina voastră umană, ba mai mult, Îi negați "lucrarea de mântuire" pentru că... așa cum credeți voi... fiecare trebuie să își plătească datoria în monede de un ban și cincizeci de cenți. Dacă ar fi fost vorba doar de vina voastră, pe care voi, ca ființe umane, ați comis-o, atunci acest punct de vedere ar fi de înțeles.... dar este vorba despre marea vină originară, despre apostazia spiritelor față de Mine.... o vinovăție.... pe care nu veți putea niciodată să o achitați, care, prin urmare, nu poate fi negată deloc, care este cauza întregii creații și motivul întrupării Mele în Iisus.

Pentru că motivul pentru care oamenii s-au îndepărtat de Mine a fost că ființele create nu au putut să Mă vadă și, de aceea, Eu M-am făcut vizibil în Iisus. Oricine acceptă doar căderea trecută a primei ființe umane în păcat va găsi de necrezut că pentru aceste păcate a fost nevoie de un "Răscumpărător", el își va aminti mereu că omenirea nu putea fi pedepsită pentru un păcat pe care nu l-a comis. Și astfel, păcatele comise de ființa umană ca atare ar fi, cu siguranță, o încălcare a iubirii Mele.... pe care, totuși, nu o recunosc în starea lor de lipsă de lumină, care a fost doar o consecință a acestui mare păcat originar.

Dar acest păcat explică totul și, atâta timp cât oamenii nu știu despre acest proces de apostazie a spiritelor, le este greu să creadă în "Răscumpărătorul divin", Care a murit pe cruce pentru această mare vină în cea mai mare durere și agonie, pe care El Însuși a luat-o asupra Sa pentru a-Mi oferi jertfa de ispășire.

De aceea, orice învățătură care neagă pe Răscumpărătorul divin.... care, prin urmare, neagă principiul mântuirii.... va trebui să fie respinsă ca doctrină falsă, și dacă activitatea Sa ca propagator al învățăturii divine a iubirii va fi, de asemenea, subliniată. Este vorba de răscumpărarea din păcatul originar, pe care numai Eu Însuși am putut să o realizez în omul Iisus și astfel vă pot fi explicate manifestările Mele umane în El, căci Eu Însuși sunt o Ființă pe care niciuna dintre creaturile Mele nu ar putea să o privească fără să piară.

Prin urmare, dacă voiam ca voi să Mă puteți imagina într-un mod vizibil, trebuia să se întâmple sub forma unei ființe asemănătoare vouă, care pentru voi era omul Iisus. Astfel, cunoașterea procesului de apostazie a ființelor față de Mine este necesară pentru prima dată pentru a înțelege apoi procesul de

creare a lumii vizibile. Este vorba de lupta veșnică dintre lumină și întuneric și apoi de apariția unui Mântuitor al omenirii în Iisus Hristos..... a unui spirit originar necăzut.... în care M-am întrupat, pentru că nu aveai nici cea mai mică idee despre "puterea atot-creatoare".

Și de aceea puteți și trebuie să recunoașteți un Răscumpărător care a murit pe cruce pentru toate vinovățiile și care a cerut și iertarea vinovăției voastre pentru voi, oamenii, dar care nu poate veni brusc la voi, ci trebuie să vă fi apropiat voi înșivă de El, pentru că căderea a avut loc în liberul arbitru și acum întoarcerea la El trebuie să aibă loc în liberul arbitru. Faptul că o persoană care se străduiește serios să atingă perfecțiunea va fi iertată și pentru păcatele sale ca ființă umană, în plus față de păcatul originar, nu trebuie să fie pus la îndoială, astfel încât toată vina va fi răscumpărată și, prin urmare, iertarea este asigurată.

Dar cum Iisus este rareori recunoscut ca Mântuitor de către cei care cred în această învățătură eronată, care Îl văd ca ființă umană și Maestru înălțat, dar nu vor să recunoască manifestarea Mea umană în El, ei nu Îi cer iertare pentru toate păcatele lor. Pentru că există doar Unul singur care îi poate elibera de vina lor, există doar Unul singur care are puterea de a scrie toată vina în nisip..... și acesta este Iisus, în care Eu Însumi m-am făcut om....

Amin

Fără Iisus Hristos nu există eliberare....

B.D. Nr. 6860

29. iunie 1957

Aveți nevoie de Mine dacă vreți să vă eliberați de adversarul vostru.... Nu puteți scăpa de el prin forțele voastre, trebuie să aveți un ajutor pe care numai unul singur vi-l poate aduce: Iisus Hristos, Care l-a învins pe adversar prin moartea Sa pe cruce.... În El am fost Eu Însumi, iar El și Eu suntem una, de aceea trebuie să Mă chemați în Iisus Hristos pentru ajutor și acesta vă va fi cu adevărat acordat.... Dacă acum recunoașteți un Dumnezeu fără a fi capabili să îl împăcați pe Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin, cu acest Dumnezeu, atunci recunoașterea voastră a unui Dumnezeu nu este încă convinsă, atunci doar vorbiți cu gura voastră fără să credeți în adâncul ființei voastre, și atunci veți continua să parcurgeți calea voastră pământească fără Mine, și nu veți putea să vă eliberați de cel care Mi se opune și care încă vă controlează și a cărui putere nu o puteți frânge. Aveți nevoie de Mine, lăsați-Mă să vă spun.... sau nu vă veți îndeplini scopul vieții voastre pământești: Despărțirea de cel.... pe care odată l-ați urmat în mod voluntar.... și întoarcerea la Mine, Dumnezeu și Tatăl vostru din veșnicie. Eu sunt întotdeauna dispus să vă ajut să vă despărțiți de el, însă voi trebuie să cereți acest ajutor de la Mine, pentru că voința voastră este co-determinantă ca Eu să vă eliberez, căci el are un drept egal la voi atâta timp cât voi înșivă sunteți încă de aceeași voință, ceea ce înseamnă îndepărtarea de Mine. Dar slăbiciunea voastră ca ființă căzută a fost luată în considerare.... O ființă umană a murit pentru voi pe cruce, din iubire și milă, Care știa de slăbiciunea voastră și, prin urmare, știa, de asemenea, că vă era imposibil să rupeți lanțurile pe care adversarul Meu le-a pus asupra voastră, chiar dacă era vina voastră. În această ființă umană, Iisus, Eu M-am întrupat pentru că Mi-a fost milă de starea voastră slabă, neajutorată și chinuită și pentru că am vrut să vă dau ocazia să vă întoarceți din nou la Mine și să intrați în starea voastră primordială, care este libertate și fericire pentru voi.... Astfel, Eu am oferit un sacrificiu de ispășire pentru voi ca ființă umană, am purtat, ca să zic așa, vina apostaziei voastre trecute față de Mine Însumi în omul Iisus, și am oferit adversarului Meu răscumpărarea pentru voi, astfel încât el să vă elibereze atunci când voi înșivă o veți cere.... Dar trebuie să vă exprimați și voi această dorință, trebuie să doriți să veniți la Mine și să doriți să aparțineți celor ale căror suflete le-am cumpărat de la stăpânul vostru.... Trebuie să vă folosiți de ajutorul lui Iisus Hristos, trebuie să Mă chemați din nou în Iisus Hristos, și veți putea face acest lucru și dacă veți crede în El, în actul Său de mântuire, în întruparea Mea în El.... Numai atunci veți crede și voi cu convingere în Mine Însumi, atunci voi fi devenit viu în voi, și atunci nu veți mai parcurge drumul vostru pământesc fără Mine, ci atunci veți ajunge și voi în siguranță la țelul vostru. Și astfel, ar trebui să vă întrebați serios o singură dată despre scopul și obiectivul vieții voastre pământești și despre sarcina voastră reală.... Și ar trebui să aveți doar voința serioasă de a nu fi fost un eșec la sfârșitul vieții

voastre pe acest Pământ.... Și dacă aveți această voință, atunci cereți ajutorul Celui Care singur vă poate ajuta: Iisus Hristos.... căci El și cu Mine suntem una, și dacă Îl chemați pe El Mă chemați și pe Mine și chemarea voastră nu va rămâne neauzită. Căci oricine dorește cu seriozitate să atingă scopul vieții sale pământești va fi curând îndrumat pe calea cea bună și își va da seama că nu există ajutor fără Iisus Hristos.... Dar Eu nu pot determina voința cea mai intimă, dorința cea mai intimă.... este liberă.... Pot doar să vă avertizez și să vă admonestez din nou și din nou, pot să vă încurajez să vă gândiți.... Dar trebuie să acționați în conformitate cu această dorință interioară, iar starea voastră de maturitate va fi de asemenea în consecință atunci când veți părăsi acest Pământ....

Amin

Viața terestră este calea, dar nu și scopul....

B.D. Nr. 5897

7. martie 1954

Lumea v-a fost dată pentru a vă testa voința, adică trebuia să fiți plasați într-un domeniu de activitate care să vă stimuleze pe voi, oamenii, să vă folosiți voința într-o anumită direcție. Această lume nu poate fi ocolită, ci trebuie să fie depășită de ființa umană care dorește să atingă scopul. Ultima întrupare a sufletului, a substanței spirituale din voi, ca ființa umană pe acest Pământ este absolut necesară, deoarece trebuia să se creeze o oportunitate pentru ca voi să vă folosiți voința liberă, care era anterior legată din cauza apostaziei voastre trecute față de Mine. Un suflet care ar dori să evite această ultimă întrupare nu poate intra nici el în posesia liberului arbitru, deoarece rezistența sa încă prea mare împotriva Mea nu i-ar permite să facă acest lucru. Numai atunci când este dispus să ia calea iubirii slujitoare pe Pământ i se va acorda harul întrupării, căci această disponibilitate atestă gradul de maturitate necesar pentru testul final al voinței. Și fiecare suflet este de asemenea dispus să parcurgă această ultimă cale înainte de întrupare, pentru că astfel poate câștiga eliberarea completă de formă și are și voința de a deveni liber. Dar el își pierde orice amintire, pășește pe acest Pământ lipsit complet de cunoaștere și trece acum printr-o dezvoltare lentă.... învață să-și folosească voința, este educat și instruit până când voința sa începe să se determine de la sine, iar apoi i se oferă ajutor din partea Mea în toate modurile pentru a ajunge să recunoască ceea ce este corect și bun și pentru a face apoi și el ceea ce este corect și bun în mod liber. Din partea Mea se întâmplă tot ceea ce este propice unei decizii corecte a voinței.... Cu toate acestea, libertatea de voință a omului rămâne, iar întreaga viață pământească are un efect asupra lui, ca să spunem așa, ca un obiect care trebuie ales sau respins.... Căci omul trebuie să treacă prin toate pentru a ajunge la Mine, pentru a intra în Împărăția Mea.... dar nu trebuie să se blocheze în el.... el nu trebuie să se lase prins într-o robie reînnoită acolo unde libertatea finală îl cheamă. Viața pământească este o cale pe care trebuie să o parcurgă, dar nu scopul în sine.... Și dacă își lasă ochii să rătăcească în Sus, atunci își va urma calea fără ezitare și cu hotărâre fermă; dar dacă ochii îi rămân fixați pe Pământ, atunci va vedea doar ceea ce se întâmplă în jurul său și va fi în pericol de a fi țintuit la pământ, astfel încât zborul său în sus să nu poată avea loc.... El trebuie să-și adune voința și puterea de a se elibera de ceea ce consideră dezirabil pe Pământ, atunci va ieși și el victorios, va parcurge calea pământească ca ultimă fază necesară a evoluției sale spre înălțare și va trece testul voinței, voința lui a fost și rămâne îndreptată spre Mine, în ciuda tuturor artelor de seducție ale adversarului Meu, care la fel se luptă pentru sufletul său, pentru voința sa.... El a devenit un învingător al acestei lumi și un aspirant la împărăția Mea, care nu este din această lume....

Amin

Păcatul moștenit....

B.D. Nr. 5967

29. mai 1954

Trebuie să apară în voi mereu întrebări la care ați vrea să primiți răspuns, atunci vă pot lumina de îndată ce intrați în contact cu Mine, de îndată ce ascultați ceea ce vă spun după o rugăciune sinceră.... considerând gândurile voastre care apar acum ca fiind răspunsul Meu, dacă nu vă sunt adresate direct de Mine prin vocea spiritului. Dorința voastră și chemarea Mea vă asigură și gândirea corectă.... dar fără Mine nu veți sta în adevăr, fără Mine strădania voastră pentru iluminare este

zadarnică, pentru că fără Mine sunteți umpluți doar cu material de gândire eronat pe care forțele de jos vi-l pot transmite.... tocmai pentru că Mă excludeți pe Mine, Care sunt Cel ce dăruiește adevărul....

Așa că lăsați-Mă să vă spun următorul lucru: Iluminarea poate veni la voi doar sub formă de imagini atâta timp cât nu sunteți perfecți.... Niciodată nu veți putea înțelege profunzimile infinite ale înțelepciunii divine, nu veți înțelege niciodată motivele domniei și activității Mele, deoarece imperfecțiunea voastră semnifică, de asemenea, o putere insuficientă de cunoaștere și, astfel, nu veți putea găsi o explicație în virtutea intelectului vostru.... care, totuși, poate ajunge la voi într-o clipă, de îndată ce lumina iubirii Mele vă inundă în împărăția spirituală. Pe Pământ trebuie să primiți clarificări în imagini, procesele care au avut loc în creația Mea nu pot fi descrise decât în funcție de capacitatea voastră de înțelegere.... și astfel, procesele spirituale din inimile primilor oameni nu pot fi făcute înțelese pentru voi decât prin intermediul proceselor pământești, care însă nu sunt în sine decât o slabă comparație.... tocmai pentru că voi înșivă sunteți încă slabi spiritual....

Voi, oamenii, sunteți legați de legile naturale, căci libertatea deplină pe care v-ați pierdut-o prin apostazia voastră anterioară trebuie să o dobândiți din nou prin viața voastră pământească.... Am impus o limitare a voinței primilor oameni pentru că am vrut ca ei să recunoască pentru prima dată că sunt supuși unei puteri și că, prin urmare, trebuie să se supună de bună voie acestei puteri.... pentru a li se acorda acum libertatea finală. Odată nu au vrut să Mă recunoască, și acesta a fost primul păcat, răzvrătirea împotriva Mea, de la Care se îndepărtaseră.... Numai recunoașterea în liberul arbitru ar putea anula din nou acest prim păcat. Și am vrut să obțin această recunoaștere a Mea atunci când am adus întreaga creație la existență. De aceea, primele ființe umane au fost echipate în așa fel încât au fost într-adevăr capabile să Mă recunoască, dar nu au fost forțate să o facă.... Și, prin urmare, voința liberă trebuia să decidă, care urma să fie testată din nou într-o "ispită".... (5/28/1954). Ochii oamenilor trebuiau să fie îndreptați spre ceva ce doreau, iar o interdicție și o ispită în același timp trebuiau să-i determine să ia o decizie de voință.... dar se înțelege că momeala era legată de o promisiune la care acum trebuiau să reziste.... Interdicția și ademenirea proveneau din două părți.... pentru că era vorba de întoarcerea celui căzut la Mine și de rămânerea cu adversarul Meu, de atingerea țelului celui creat de Mine sau de o nouă recidivă în adânc.... Și, în consecință, a trebuit să fie pusă și dorința în ființa umană și să i se ofere posibilitatea de a satisface această dorință.... sau de a o depăși de dragul unui scop mult mai înalt: (pentru) fericirea eternă cu Mine, care depășește de o mie de ori această împlinire pământească a dorinței.

Deoarece recuperarea ființelor spirituale apostaziate a fost o luptă între Mine și adversarul Meu, acesta din urmă trebuia să aibă și el posibilitatea de a influența voința acelor ființe.... doar că a simulat bunuri false și o fericire falsă pentru ca oamenii să piardă adevărata fericire, o viață fericită în eternitate.... Știam despre această ispită și de aceea am dat primilor oameni o poruncă cu avertizare simultană de moarte veșnică.... Și acest avertisment ar fi trebuit să fie suficient pentru a înăbuși orice dorință în oameni pentru a nu-și pierde viața.... și adversarul Meu i-a convins de contrariul avertismentului Meu.... el le-a promis viața.... dar ei M-au recunoscut ca fiind Puterea supremă și totuși au urmat minciuna.... și astfel au adus moartea în lume....

Dar ce a făcut ca dorința lor să fie atât de puternică încât au cedat în fața ei?... Ei au trăit o viață fericită în paradis, erau stăpânii tuturor lucrurilor create; Totul era supus voinței lor și se simțeau fericiți în deplinătatea forței și a puterii. Iubirea sinceră a unit și ființele umane create pentru prima dată și, în virtutea acestei iubiri, ele ar fi putut să se elibereze din robia adversarului Meu. Și atâta timp cât această iubire era îndreptată spre Mine și spre partener, nu exista niciun pericol de eșec în testul voinței. Dar adversarul Meu a știut cum să deturneze această iubire.... a transformat-o în iubire de sine, oferindu-le promisiuni false și astfel a aprins în ei dorința de a-și procura ei înșiși fericiri.... Iubirea lor a devenit o dorință, o iubire egoistă și josnică, și astfel s-au predat din nou controlului celui de care trebuiau să se elibereze și puteau face acest lucru dacă ar fi pus porunca Mea mai presus de dorința lor.

Înțelegeți acest lucru, oameni buni.... nu venise încă timpul când am vrut să binecuvânteț primul cuplu uman.... De aceea a devenit păcătos.... căci nimic nu este păcătos care se adaptează la planul

Meu de creație, nimic nu poate fi păcătos care se întâmplă în ordine legală.... și niciodată procesul de procreare nu poate fi contrar ordinii rânduite de Dumnezeu. Totuși, satisfacerea simțurilor fără voința de a da naștere la viață nu este un act de iubire, care este divină, ci o iubire de sine aprinsă de adversarul Meu, care trage ființa umană în jos și o împinge cu totul în puterea sa....

Primele ființe umane au căzut pradă acestei false iubiri, iar această falsă iubire a fost păcatul care ne-a amintit din nou de păcatul original al îngâmării de sine.... care nu voia să se dăruiască, ci să posedze totul și care era proprietatea ereditară a producătorului său.... dar care nu are nimic în comun cu iubirea divină.... (29.5.1954). Iubirea divină se odihnește ca o scânteie în inimile voastre și se poate aprinde în cele mai înalte vâlvătaii. Dar scopul adversarului Meu a fost și este să pervertească această iubire, și a reușit. Purul, divinul a fost pângărit și schimbat într-o iubire de sine care nu mai merită termenul de "iubire" și care poate fi numită doar râvnă, egoism și iubire de sine și care este, de asemenea, capabilă de tot ceea ce adversarul Meu cere de la voi.... Și astfel, actul procreației a devenit, de asemenea, un mijloc pentru adversarul Meu de a câștiga nenumărate suflete, ceea ce nu ar fi fost niciodată posibil dacă ar fi avut loc sub binecuvântarea Mea.... unde iubirea divină de a dărui și de a face fericit ar trebui să cunoască punctul culminant în apariția unei noi vieți.... Căderea a constat, așadar, în renunțarea la iubirea divină pură în favoarea iubirii egoiste impure.... Scânteia lui Dumnezeu din om a fost stinsă de influența satanică și în locul ei s-a aprins un foc căruia i-a căzut victimă tot ce era nobil și pur.... Simțurile au fost stârnite și împinse la poftă maximă, care nu mai corespundea actului Meu de creație.... dar libertatea de voință a adversarului Meu și, de asemenea, a creaturilor Mele nu a fost împiedicată, deoarece încă mai stă în voința fiecărei ființe umane în parte să reziste acestei tentații a Satanei.

Căderea omului, deci, nu a fost actul procreării, ci iubirea perversă și păcătoasă inspirată de Satana și aprinsă în voința liberă.... Un act de creație care a fost fericit în sens divin a fost redus la un joc de spirite necurate.... Adversarului Meu i s-a permis accesul la un act în care Eu Însumi am vrut să fiu cu oamenii cu binecuvântarea Mea pentru a întări în ei iubirea pură, divină, pentru ca aceasta să se reverse și în ființele născute acum și astfel ar fi apărut o rasă umană care ar fi regăsit drumul spre Mine în lumina tot mai strălucitoare a iubirii, fără suferință și chinuri, care s-ar fi răscumpărat în scurt timp prin iubire, pentru că trebuia să Mă recunoască pe Mine Însumi acolo unde iubirea strălucește....

Primii oameni ar fi fost capabili să treacă acest test al voinței.... dar, întrucât m-am luptat cu adversarul Meu pentru sufletele oamenilor, nu l-am putut împiedica să folosească mijloace pentru a-și asigura victoria. Căci era vorba de întoarcerea creațiilor Mele vii în deplină libertate de voință.... care, totuși, au eșuat și au provocat o soartă întregii rase umane din care nu a redevenit ea însăși liberă.... până când o ființă umană, în pură iubire divină, a realizat lucrarea.... care a ispășit pentru întreaga umanitate și i-a deschis din nou calea spre înalt....

Pentru că iubirea este victorioasă, și iubirea nu se va odihni până când ultimul care s-a îndepărtat de Mine nu va găsi drumul înapoi la Mine....

Amin

De ce ni se ia amintirea....

B.D. Nr. 7127

22. mai 1958

Dacă voi, ființele umane, ați considera viața voastră pământească ca fiind ultima etapă a unui curs nesfârșit de dezvoltare, ați parcurge și această ultimă și scurtă distanță cu mult zel și nu ați precupeți niciun efort pentru a vă duce la bun sfârșit dezvoltarea ascendentă în această scurtă viață pământească. Dar, întrucât vă lipsește amintirea, întrucât nu știți cu certitudine decât despre această scurtă viață pământească, nu dezvoltați un entuziasm deosebit, sunteți mai degrabă indiferenți față de ceea ce vă așteaptă; vă gândiți puțin la ceea ce vă așteaptă după viața pământească. Dar trebuie să treceți prin viață fără rememorări pentru a nu fi determinați în dorința, gândirea și acțiunea voastră. Dar dacă ați putea privi puțin în urmă, nu ați mai putea trăi cu groază sau, mânați de cea mai mare frică, ați face tot ce vi se cere pentru a scăpa de această soartă cumplită și a vă elibera de orice formă materială. Astfel, aș avea cu siguranță puterea de a vă determina să adoptați un mod de viață care să

corespundă voinței Mele, de îndată ce v-aș lăsa să aruncați o privire. Dar dragostea Mea pentru voi este mai mare și vrea să vă dăruiască o fericire nelimitată, ceea ce exclude însă o constrângere a voinței.... Căci, pentru a putea fi fericiți fără limită, trebuie să trăiți în cea mai deplină libertate a voinței, așa cum corespunde voinței Mele, adică ordinii eterne.... Înțelegeți că este o lucrare de milă și o muncă de iubire din partea Mea dacă v-am luat amintirea.... pe de o parte pentru a vă scuti de cunoașterea unei vieți pământești pe care ați depășit-o, pe de altă parte pentru a vă face accesibilă o beatitudine care este nelimitată.... Dar nu vă voi lăsa fără cunoaștere, chiar dacă o astfel de cunoaștere este nedovedită. Astfel, aflați despre starea voastră anterioară, dar aceasta nu vă împovărează în mod neobișnuit, căci ați depășit-o. Cu toate acestea, cunoașterea ar putea totuși să vă stimuleze la eforturi spirituale sporite, care, totuși, se vor desfășura atunci întotdeauna în cea mai deplină libertate de voință și, prin urmare, vă vor aduce și cele mai mari binecuvântări.... Și astfel, nu pot să vă spun niciodată decât: Nu respingeți nimic, ci luați în considerare tot ceea ce vi se prezintă despre scopul și obiectivul vieții voastre pământești și, de asemenea, supuneți aceste cunoștințe la examinarea voastră care vă informează despre preîntruparea voastră. Gândiți-vă la aceasta și trăiți-vă întotdeauna viața pământească astfel încât să puteți răspunde pentru aceasta în fața voastră și atunci nu trebuie să vă feriți de responsabilitate în fața Mea. Dar credeți că existența voastră pământească nu este lipsită de scop și că scopul este diferit de simpla conservare și satisfacere a corpului vostru, care este trecător și a cărui durată de viață nu o puteți stabili voi înșivă. Și dacă nu sunteți dispuși să acceptați alte cunoștințe, dacă nu vreți să acceptați "ceea ce nu poate fi dovedit", atunci măcar țineți la "Cuvântul lui Dumnezeu", căci, de îndată ce îl ascultați cu seriozitate credincioasă, el poate aprinde în voi și o mică lumină, iar multe lucruri vă vor deveni atunci de înțeles și vă vor părea credibile, care nici nu vă pot fi dovedite. Încercați doar să stabiliți legătura cu împărăția spirituală sub o formă sau alta, fie în gând, fie prin voința voastră pe care o îndreptați spre Creator, fie și prin fapte de iubire care sunt o legătură cu totul sigură cu Mine Însumi.... Și veți descoperi secrete care vi se vor dezvălui apoi pentru a vă ajuta să parcurgeți cu succes ultimul scurt traseu al dezvoltării voastre.... Dar nu mergeți complet apatic, nu vă lăsați doar dorințele fizice să vă domine toată gândirea, căci am creat multe lucruri în jurul vostru care vă pot face să gândiți.... Sunteți înconjurați de miracole de toate felurile, care sunt lucrări ale iubirii și puterii Mele și care ar trebui vouă să Mă dovedească pe Mine Însumi.... Și apoi căutați și voi să stabiliți legătura cu Cel care vi se dezvăluie în creație.... Atunci veți fi și voi protejați de soarta cumplită de a trebui să treceți voi înșivă din nou prin acele creații. Și veți deveni liberi de formă și veți putea intra în împărăția fericită a spiritelor, unde veți trăi în libertate și lumină, în beatitudine....

Amin

Lumea spirituală și lumea pământească în opoziție....

B.D. Nr. 3593

3. noiembrie 1945

Lumea pământească și împărăția spirituală sunt în opoziție una față de cealaltă și, prin urmare, L cerințele lor față de ființa umană sunt, de asemenea, de natură opusă, iar ființa umană nu poate niciodată să facă dreptate ambelor cerințe, ci trebuie să se supună necondiționat cerințelor unei singure lumi. Este de înțeles că împărăția spirituală nu poate împărți decât bunuri spirituale, și aceasta în condiții care contrazic dorința lumii, în timp ce lumea oferă comori pământești oamenilor care se conformează dorinței sale. Dorința lumii se opune însă cerințelor împărăției spirituale în măsura în care pune pe primul plan plăcerile fizice și confortul fizic și face dificilă sau complet imposibilă lupta sufletului pentru împărăția spirituală. Căci sufletul trebuie să îndeplinească cerințele împărăției spirituale și să facă trupul înclinat spre aceeași dorință, dar acest lucru necesită renunțarea la dorințele pământești. Și astfel, două lumi se confruntă una cu cealaltă, iar ființa umană este pusă în fața alegerii lumii pe care o va alege. Și o lume va cere întotdeauna predarea celeilalte lumi, trupul sau sufletul va trebui să vorbească, adică sufletul trebuie să decidă dacă propria-i modelare este mai importantă pentru el decât confortul trupului pe durata vieții sale pământești ca ființă umană. Împărăția spirituală îi oferă daruri de un fel delicios, pe care nu le poate măsura în întreaga lor valoare ca ființă umană, dar care sunt veșnice și care înseamnă pentru suflet o bogăție pe care acesta o poate folosi în împărăția spirituală pentru propria fericire. Lumea oferă cu siguranță și comori trupului, dar acestea sunt

trecătoare și nu pot fi preluate în împărăția spirituală. Ele trec așa cum trece și trupul când sufletul trece din lumea pământească în împărăția spirituală. Și, din moment ce nu poate fi întreținut decât de o singură împărăție pe Pământ, el este acum sărac în bunuri în împărăția spirituală dacă a adus omagiu lumii pământești. Predarea bunurilor pământești în liberul arbitru îi aduce în mod inevitabil posesia bunurilor spirituale, deoarece el renunță la primele doar atunci când în el este activă iubirea, altfel dorința pentru bunurile pământești este predominantă. Iar acolo unde dragostea s-a trezit, sufletul tinde inconștient spre împărăția spirituală și face abstracție de bunurile pământești. Și astfel, sufletul ființei umane este pus în fața alegerii de a face din lumea pământească sau din împărăția spirituală scopul eforturilor sale în timpul vieții sale pământești. Iar în funcție de decizia sa, soarta sa în împărăția spirituală, în care intră, este atunci când perioada de probă pe Pământ a expirat pentru el... Bogăție sau sărăcie, beatitudine sau o stare jalnică... Dar fericirea presupune depășirea a tot ceea ce este pământesc, adică trecător...

Amin

De ce nu este cunoscută cunoașterea procesului de întoarcere?...

B.D. Nr. 8465

12. aprilie 1963

Dacă veți lua mereu calea spre Mine, veți fi ajutați și în orice adversitate și necaz, fie că este vorba de cele spirituale sau pământești... Veți fi înzestrați așa cum este benefic pentru sufletul vostru, căci numai adevărul pur este benefic. Nu v-am stabilit nicio limită, iar dacă vreți să vă sporiiți cunoștințele spirituale, voi fi mereu pregătit și vă voi instrui: Vă puneți întrebarea de ce vi se fac acum accesibile cunoștințe despre care nu aveți decât foarte puține sau deloc cunoștințe înainte.... Iar Eu vă voi da motive pentru aceasta: De nenumărate ori au existat oameni a căror stare spirituală le-a permis să fie introduși în cele mai profunde secrete ale creației și care, astfel, au avut cunoștințe și despre începutul primordial al tuturor lucrurilor create, despre apostazia față de Mine și despre planul Meu etern de mântuire. Dar astfel de cunoștințe nu au putut fi niciodată transferate semenilor de îndată ce aceștia se aflau într-o stare de maturitate inferioară celor care le primiseră de la Mine.... Ele nu ar fi fost niciodată înțelese în profunzimea lor, iar dacă oamenii s-ar fi limitat să le adopte textual, atunci intelectul lor i-ar fi determinat să le respingă ca pe o fantezie a unui fantezist, deoarece un spirit încă nerăscumpărat nu ar fi fost capabil să le înțeleagă.... Și astfel, oamenii, în timpul vieții Mele pe Pământ, se aflau încă la un nivel spiritual foarte scăzut, deoarece erau încă complet sub controlul adversarului Meu, care provocase marele întuneric spiritual.... Și, prin urmare, au fost doar foarte puțini oameni pe care am putut să-i instruiesc cu privire la astfel de secrete ale creației, și chiar și pentru ei a fost dificil, deoarece erau încă împovărați de păcatul primordial, ceea ce însemna și o lipsă de putere de cunoaștere. Cu siguranță M-au întrebat de nenumărate ori, dar Eu nu puteam decât să le indic iluminarea spiritului lor după răstignirea Mea, după actul de Mântuire, care a îndepărtat întunericul dens de la cei care Mi-au fost devotați cu iubire. Astfel, ei au ajuns încet-încet să înțeleagă ceea ce îi învățasem, dar nu ar fi putut să transmită mai departe cunoștințele tocmai pentru că semenii lor, care nu aveau încă spiritul trezit, nu ar fi fost capabili să le înțeleagă.... Din moment ce această cunoaștere.... astfel spiritul trezit.... nu era decât efectul unui mod de viață corect, efectul îndeplinirii poruncilor de iubire pe care Eu Însuși le-am predat pentru început oamenilor, oamenii trebuiau mai întâi să fie încurajați să îndeplinească aceste porunci de iubire ale Mele.... Trebuie să știți, de asemenea, că discipolii Mei au scris pentru posteritate, în numele Meu, ceea ce Eu i-am însărcinat să facă.... Căci nici ei înșiși nu erau încă în stare să înțeleagă înțelepciunea cea mai profundă și, de aceea, au respectat doar instrucțiunile Mele de a-i informa despre ceea ce am spus oamenilor care Mă urmau, care vedeau în Mine un profet și așteptau de la Mine minuni sau vindecări pentru toate suferințele lor, care își trăgeau mângâierea și puterea din cuvintele Mele și în care am reușit să le întăresc credința în singurul Dumnezeu, pentru că erau de bunăvoință.... Dar cei care au vrut să pătrundă mai adânc au fost doar câțiva, și aceștia au fost și ei mișcați mai mult de intelect decât de inimă și au întrebat lucruri la care numai Eu puteam să le răspund.... Ei au acceptat cu siguranță explicațiile, dar au rămas fără o impresie mai profundă, cu excepția câtorva persoane a căror inimă era foarte dornică să iubească și care M-au recunoscut ca fiind Dumnezeu și Creatorul lor.... Faptul că și aceștia au fost introduși de

Mine și au fost foarte fericiți de o astfel de cunoaștere nu mai trebuie menționat, dar ea a rămas întotdeauna o cunoaștere spirituală încântătoare doar pentru acei discipoli ai Mei pe care Eu Însuși i-am instruit în acest sens, dar nu s-a transferat la semenii sau descendenții lor, deoarece aceștia nu au fost capabili să adune înțelegere pentru ea și, prin urmare, astfel de conversații nu au fost menționate nici de discipolii Mei. Mai mult, o astfel de cunoaștere despre începutul primordial și scopul final al tuturor lucrurilor create nu era necesară pentru oameni, ba chiar, adesea, nu era benefică, deoarece dacă le-ar fi fost dată ca învățătură ar fi putut avea și un efect de constrângere asupra voinței oamenilor într-o anumită privință, care.... dacă credeau.... s-ar fi gândit cu groază la evoluția lor până la ființa umană și nu s-ar fi simțit liberi sau nu ar fi putut să adune iubire pentru un Dumnezeu al cărui plan le-ar fi fost complet de neînțeles.... Dar dacă am reușit să transmit revelații divine pe Pământ, atunci această cunoaștere a fost făcută accesibilă și oamenilor.... Iar apropierea sfârșitului explică faptul că se dau informații tot mai clare despre acesta, pentru că acum oamenilor nu li se poate prezenta cu suficientă forță responsabilitatea lor, deoarece acum este vorba de actul unei noi izgoniri, care are loc doar la sfârșitul unei perioade de răscumpărare și care este extrem de important pentru toate sufletele în ascensiune.... Anterior, sufletele care nu au ajuns la maturitate pe Pământ au avut totuși posibilitatea de a se maturiza în împărăția de dincolo de Pământ.... Dar la sfârșitul unei perioade de răscumpărare această posibilitate nu mai există, atunci se întâmplă cel mai cumplit lucru pentru suflete, că ele sunt dizolvate din nou și alungate în particule individuale în materia dură.... Ce este mai de înțeles decât să vă informez pe voi, oamenii, despre ceea ce vă așteaptă dacă eșuați? Puteți trece testul vieții pământești și fără să știți nimic, dacă trăiți în dragoste.... Dar dacă dragostea s-a răcit, astfel încât eșecul este inevitabil și că soarta sufletelor este pecetluită cu noua lor izgonire, atunci voi folosi totuși toate mijloacele pentru a trezi omeniirea înainte, și atunci Mă voi asigura, de asemenea, că oamenii primesc informații despre marele plan al creației, chiar dacă succesul nu este cu mult diferit de faptul că oamenii ascultă cu neîncredere aceste cunoștințe și le resping mult mai mult decât le acceptă. Cu toate acestea, știu și despre voința fiecărui om în parte și, prin urmare, știu și cine nu se închide în fața acestor cunoștințe și trage consecințele de pe urma lor.... și, cu adevărat, le transmit acest lucru, așa cum le-am prezentat întotdeauna adevărul, cele mai profunde cunoștințe spirituale, celor care au dorit iluminarea în inimile lor și au fost receptivi la ea și printr-o viață de iubire.... Căci veți recunoaște un Dumnezeu al iubirii, al înțelepciunii și al puterii, de asemenea, în fiecare eveniment pe care îl veți trăi, și vă veți încrede în Mine și vă veți folosi mereu de ajutorul Meu, căci adversitățile vor fi încă mari înainte de sfârșit, dar cel care rezistă până la sfârșit va deveni binecuvântat....

Amin

Punerea în aplicare a planului de mântuire....

B.D. Nr. 7728

21. octombrie 1960

Planul Meu de Mântuire vă va fi prezentat atât de clar încât veți putea vedea din el și iubirea Mea infinită, încât nu trebuie să vă îndoiiți de un Dumnezeu al iubirii, chiar dacă va trebui să includeți în acest plan de mântuire și ultima lucrare de distrugere de pe acest Pământ. Aș putea să fac vreodată ceva care să nu se bazeze pe dragostea Mea?.... Dar voi, oamenii, nu puteți trece cu vederea totul și totuși planul Meu etern de Mântuire ar trebui să vă explice ceea ce intelectul vostru vrea să refuze să accepte. Numai iubirea Mea infinită Mă determină să pun în aplicare planul de Mântuire pe care înțelepciunea Mea l-a recunoscut ca fiind corect și pe care omnipotența Mea îl va pune, de asemenea, în aplicare la timpul stabilit. Iar voi, oamenii, nu ar trebui să credeți că Îmi puteți revendica un altul.... pentru că acum nu mai este vorba doar de mântuirea oamenilor, ci de o fază de dezvoltare a întregului tărâm spiritual care începe din nou, care inițiază o nouă perioadă de răscumpărare.... Este vorba despre o nouă clasificare a tuturor lucrurilor spirituale și despre o separare a spiritelor care se află deja în stadiul de conștiință a egoului și care, prin urmare, sunt și ele transferate în mod corespunzător acolo unde le este locul, în funcție de maturitatea lor. De multe ori în timpul unei perioade de răscumpărare au existat mici epoci în care a trebuit să intervin prin judecăți de diferite tipuri.... De nenumărate ori oamenii au fost avertizați și admonestați și, în funcție de dorința lor de a se pocăi, aceste judecăți au putut fi amânate sau ridicate. De nenumărate ori dragostea Mea a intervenit și a încercat să-i aducă pe

oameni pe calea cea bună.... înainte ca dreptatea Mea să fie exprimată.... Dar timpul unei perioade de răscumpărare este limitat și ar fi fost cu adevărat suficient pentru a aduce și răscumpărarea completă a sufletelor, dacă voința oamenilor ar fi profitat de el în acest scop. Și într-o zi va fi expirat și acest timp limitat, iar spiritualul legat în creații trebuie să fie gândit din nou, care trebuie și vrea să urmeze același curs de dezvoltare pentru a se elibera într-o zi de formă. Căci dragostea Mea se aplică și acestei substanțe spirituale încă neliberate.... Planul Meu de Mântuire include toate substanțele spirituale care s-au îndepărtat cândva de Mine. Iar voi, oamenii, trebuie să vă amintiți acest lucru atunci când acest plan de Mântuire vi se pare de neînțeles și incompatibil cu iubirea Mea. O nouă clasificare a tuturor substanțelor spirituale a devenit necesară, iar omenirea se află și ea la un nivel spiritual scăzut, care necesită un sfârșit, o dizolvare a creației și, de asemenea, a oamenilor înșiși care nu și-au găsit calea spre Mine și nici nu o vor mai găsi.... Prin urmare, credeți că în înțelepciunea Mea recunosc și am recunoscut din eternitate că știam despre voința și starea de maturitate a oamenilor în timpul de la urmă și că planul Meu de mântuire a fost stabilit și în conformitate cu această voință, dar că acum va fi cu adevărat realizat la momentul potrivit. Fiecare zi este încă un har, deoarece poate fi folosită pentru a vă întoarce la Tatăl, fiecare zi poate încă ajuta sufletul să se maturizeze și, prin urmare, ar trebui să recunoașteți în continuare fiecare zi ca pe un dar al harului și să fiți recunoscători pentru dragostea Mea, care cu siguranță vă va ajuta și ea până la sfârșit, până când va veni ultima zi.... Dar faptul că ea vine este cu siguranță adevărat, căci Cuvântul Meu este și rămâne adevărul veșnic....

Amin